

нощта турцитѣ отново настѣпватъ. Настава нова буря. Нощнитѣ балкански осои пламватъ — застѣняватъ. Защитницитѣ сѣ по мѣстата си. Бурята минава благополучно и нападението е отблъснато.

10 (22) августъ. — Турцитѣ извършватъ многобройни настѣпления. Отдѣлни тѣхни стрелци се промъкватъ презъ гората, заематъ сгодено мѣсто и убиватъ всѣки опълченецъ или офицеръ, който се мѣрне на открито. Смѣли опълченци трѣгватъ изъ гората, намиратъ враговетѣ и ги пропжждатъ. Българинътъ юнкеръ Андрей Блъсковъ съ нѣколко момчета напада турцитѣ, що държатъ кладенеца, пропжжда ги и налива вода. Настѣпва вечеръ, месецътъ се извишава гордо на небето. Изеднажъ той потъмнява. Планинскитѣ върхове се губятъ и всичко се спотайва. Турцитѣ думатъ:

— Месецътъ е наше знаме. То тъмнѣе. И почватъ да стрелятъ къмъ небето. Българитѣ гледатъ и се чудятъ на турското суевѣрие.

11 (23) августъ. — Третииятъ и най-страшниятъ день. Спасение. Въ този день Сюлейманъ паша реши да заобиколи и обгради защитницитѣ на св. Никола и Шипка, защото нѣмаше какъ да ги разбие направо. Затова той заповѣда на дѣсното си крило да влѣзе навжтре въ планината и направи завой къмъ шосето. Сжщо така и лѣвото му крило да слѣзе отъ Малуша и да заобиколи отдалече и изотзадъ борцитѣ. Така дветѣ крила да направятъ две голѣми джги и, като клещи, да сграбятъ защитницитѣ.

Победа !

Турцитѣ настѣпиха, двата жѣба на клещитѣ се приближаватъ по пжтя, що води за Габрово.